

Vilkaar, hvorpaa man gav disse Laan, ikke vare saa gunstige, som de burde være, og derfor stillede vi Forslag om, at disse Penge skulde udlaaes paa billige Vilkaar, og det har glædet i alt Fald mig og ogsaa min ærede Medforslagsstiller fra den Tid at se, at der nu er god Efterspørgsel efter disse Penge. Efter hvad vi nu have hørt af den højtærede Landbrugsminister, er der rejst Krav om 10,000 Kr. udover det Beløb, der findes paa Finansloven, altsaa Krav om 30,000 Kr. i Stedet for 20,000 Kr. Det forekommer mig, at det viser saa klart og tydeligt som muligt, at dette er en god og sund Maade at komme disse Folk til Hjælp paa, der tage fat paa at opdyrke Hederne for der at tilvejebringe selvstændige Landbrug. Der er derfor for mig ingen Tvivl om, at blive vi ved at holde fast paa det Forslag, og blive vi ved at udlaane paa den Maade, skal det nok efterhaanden gaa op ikke alene for dem, der have Lyst til at købe et saadant Stykke Hede og opdyrke det, men ogsaa for de kommunale Raad, at det er en heldig Vej at gaa for at faa Jorden kultiveret, saa at den kan blive til noget Udbytte baade for Kommunerne og for Landet.

Under de lange Forhandlinger, der ere førte, og under hvilke jeg har været opmærksom Tilhører, har jeg forgæves søgt efter, hvad der er de Herrer Forslagsstilleres Tanke, hvorledes de mene, at Pengene skulle anvendes, efter hvilke Regler de skulle uddeles, og hvem der skal have dem. De sige, at de have anvist Vejen, at de have anvist de Organisationer, som skulle bestemme, hvorledes Pengene skulle uddeles. Det forekommer mig dog, at det er et temmelig løst Grundlag at give en Bevilling paa, saa selv om jeg ikke havde den Erfaring, jeg har med Hensyn til Anvendelsen af det Beløb, der er bevilget paa § 27 til Brydning og Opdyrkning af Hede-
 lodder, vilde jeg ikke kunne stemme for de Herrer Forslag. Men med den Erfaring, jeg har med Hensyn til, hvordan disse Penge administreres, hvorledes de udlaaes, og hvilken Fordel det er for disse Hedeopdyrkere at faa fat i denne billige Kapital, kan jeg ikke alene tilraade at stemme mod de Herrer Forslag, men jeg maa meget anbefale, at vi faa forøget Bevillingen paa § 27 paa de 20,000 Kr. Jeg tror, vi derved ere inde paa en god og sund Vej til at faa vor Hede opdyrket; det, at en Mand faar en Kapital til saa billig Rente og faar den afdragsfrit i de første 5 Aar, medens den derefter kun af-

drages med $\frac{1}{2}$ pCt. i 10 Aar, forekommer mig er saa billige Vilkaar, at vi vanskelig kunne faa det billigere paa anden Maade, uden at det skal ske ved en Foræring.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds var jo ganske vist inde paa at tale om Foræringer, og han nævnedes f. Eks. Gaver paa 50, 75 à 100 Kr. pr. Td. Land, men det ærede Medlem antydede ikke, hvem der skulde have dem. Det ærede Medlem sagde, at det fremgik af Forslaget, da det jo er Understøttelser til Hedeopdyrkere. Men det er vel ikke det ærede Medlems Mening, at enhver, der giver sig til at opdyrke Hede, skal have en saadan Understøttelse; det kan jeg ikke tænke mig, thi saa vilde Forholdene blive meget mærkelige. I vor Kommune blev der i Fjor solgt en Gaard for 47,000 Kr., til hvilken der ligger ca. 300 Tdr. Land god Hedejord, tjenlig til Opdyrkning. Det var kongevalgt Landstingsmand Juul-Rysensteen, der solgte den til sin Svigersøn og en Godsejer i Nærheden. Skulde de nu have 100 Kr. for hver Tønde Land, vilde det jo blive en pæn lille Sum af 30,000 Kr., han kunde faa til Opdyrkning af sin Hede. Det kan absolut ikke være det ærede Medlems Mening. Men naar det ærede Medlem siger, at det fremgaar af Forslaget, hvordan Pengene skulle anvendes og uddeles, saa synes jeg, han skylder at give Oplysninger om, paa hvilken Maade han tænker sig Pengene fordelte. Hvem skal tage Bestemmelse om, hvem der er trængende og værdig til denne Understøttelse? Vi vilde derved komme ind paa noget farligt noget. Det ærede Medlem for Herning (Rasmus Nielsen) var inde paa, at det kunde Kommunerne gøre; Sogneraadene kunde bestemme, hvem der skulde have, og hvem der ikke skulde have. Jeg maa som Kommunalmand sige, at det vilde være en overordentlig praktisk Fremgangsmaade at sige til Statskassen: Der er en Mand, ham vilde vi gerne yde en 4—5—600 Kr., maa vi bede om de Penge til ham. Men jeg tror ikke, nogen Finansminister vilde gaa ind paa en saadan Fremgangsmaade.

Lindø: Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) udtalte, at den højtærede Minister ikke har forespurgt Odense Byraad, hvilke Betingelser det vilde byde for at faa Filialmuseet lagt der over. Det ærede Medlem maa kunne sige sig selv, at da Landbrugsministeren ikke har forelagt noget Forslag, hvorefter der skal oprettes en Filial for Landbrugsmu-